

DESATERO PRO RODIČE

1. Pro dítě je nejdůležitější vytvoření laskavé atmosféry, rodiče by měli dítě povzbuzovat a ne kritizovat, v žádném případě nepoužívat násilí!
2. Rodič a dítě musí spolupracovat, přičemž rodič se má ve větší míře přizpůsobovat aktivitám dítěte než naopak.
3. Dítě se má co nejvíce nacházet v prostředí, kde se něco děje. Tehdy si také více zapamatuje.
4. Dítěti je třeba klást přiměřené cíle—úspěch dítěte je pro něho největším pozitivním ovlivněním, oceněním.
5. Rodič má pro dítě používat především pozitivní příklady.
6. Když je dítě soustředěné na určitou činnost, rodiče by jej neměly přerušovat.
7. Úlohy, cvičení a hry je třeba s dítětem co nejvíce opakovat.
8. Dítěti je zapotřebí dávat užitečné úlohy, pomáhat mu hledat a rozvíjet nové zájmy (rozvoj kreativity).
9. Dítěti je potřebné věnovat přímou pozornost—dítě cítí, že rodič jej sleduje (poslouchá) tehdy, když se na něj přímo dívá.
10. Rodič musí být vůči dítěti otevřený, musí připustit, aby se dítě mohlo bez obav vyjádřit k libovolné věci a cítilo, že rodič je v první řadě jeho chápavým a tolerantním partnerem.

DĚTSKÉ DVACATERO PRO RODIČE

1. Nerozmazlujte mě. Vím dobře, že bych nemělo dostat všechno, oč si řeknu – já vás jen zkouším.
2. Nebojte se být přísní a pevní. Mám to raději, cítím se tak bezpečněji.
3. Nedovolte, abych si vytvořilo špatné návyky. Musím spoléhat na vás, že je včas odhalíte.
4. Nedělejte ze mě menšího, než jsem. Nutí mně to, abych se choval nesmyslně jako „velký“.
5. Nehubujte, nenadávejte a nedomlouvejte mi na veřejnosti. Daleko víc na mě působí, když se mnou promluvíte v klidu a v soukromí.
6. Nevnučujte mi, že mé chyby jsou těžké hříchy. Nabourává to můj smysl pro hodnoty.
7. Nenechte se příliš vyvést z míry, když řeknu, že vás nemám rádo. Nejste to vy, koho nenávidím, ale vaše moc, kterou se cítím ohroženo.
8. Nechraňte mě před všemi následky mého jednání, potřebuji se někdy naučit snášet obtíže a bolest.
9. Nevěnujte přehnanou pozornost mým drobným poraněním a bolístkám. Dokážu se s nimi vyrovnat.
10. Nesekýrjte mě. Muselo bych se bránit tím, že budu „hluchý“ a budu dělat „mrtvého brouka“.
11. Nedávejte ukvapené sliby. Pamatujte, že se cítím mizerně, když se sliby nedodržuji.
12. Nezapomínejte, že se vždycky nedokážu vyjádřit tak, jak bych chtělo. Nejsem proto někdy zcela přesné a nebývá mi rozumět.
13. Nepokoušejte nadměrně mou poctivost. Dostanu strach a pak lžu.
14. Nebuďte nedůslední. To mě pak úplně mate.
15. Neříkejte, že mě nemáte rádi, i když někdy dělám hrozné věci.
16. Nesmějte se a neříkejte, že můj strach a mé obavy jsou hlouposti. Pro mne jsou hrozivě skutečné a hodně pro mě znamená, že se mi snažíte porozumět.
17. Nesnažte se mi namluvit, že jste dokonalí a bezchybní. Hrozně mě šokuje, když zjistím, že to tak není.
18. Nikdy si nemyslete, že je pod vaši důstojnost se mi omluvit. Po upřímné omluvě se můj vztah k vám stává ještě vřelejší.
19. Nezapomínejte, jak rychle dospívám. Je těžké držet se mnou krok, ale prosím – snažte se.
20. Nezapomeňte, že nemohu dobře vyrůstat bez spousty lásky a laskavého porozumění, ale to vám snad ani říkat nemusím, že ne?

Když děti žijí ...

Když děti žijí s kritikou, učí se odsuzovat.

Když děti žijí s nepřátelstvím, učí se bojovat.

Když děti žijí s posměchem, učí se bázlivosti.

Když děti žijí se zahanbením, učí se provinilosti.

Když děti žijí s tolerancí, učí se sebedůvěře.

Když děti žijí s bezpečím, učí se věřit.

Když děti žijí s nestranností, učí se spravedlnosti.

Když děti žijí s chválou, učí se oceňovat.

Když děti žijí s uznáním, učí se sebeúctě.

Když děti žijí s přízní a s přátelstvím, učí se nacházet ve světě lásku.